

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Ecclesia, Qvæ Est in Purgatorio

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

V. Soluuntur obiectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53890)

CAPVT V.

Soluuntur obiectiones.

B I C I V N T primò testimonia quædam Scripturarū, quibus vtitur Ecclesia in officio defunctorum, dum pro animabus, quæ degunt in Purgatorio, orare cupit. Psalm. 6. *Anima mea turbata est valde.* Et ibidem: *Sana animam meam, quoniam conturbata sunt ossa mea.* Et Psalm. 114. *Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me.* Certè ista tanta perturbatio & anxietas non potest nasci ex solis pœnis, sed ex incertitudine, & metu æternæ damnationis; nam si animæ illæ perfectæ essent in caritate, & certæ essent de sua salute, nõ ita timerent, cùm scriptum sit Prouerb. 12. non contristabit iustum quidquid acciderit ei.

R E S P O N D E O, stultum esse, ex eo quod Ecclesia vtitur aliquo Psalmo in officio defunctorum, velle omnia verba eius Psalms intelligere ad literam de defunctis; quomodo enim intelligemus de defunctis illa verba eiusdem 6. Psalms: *Lugubrum rigabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo?* Itaque Ecclesia propter vnā aut alteram sententiam, quæ ad rem præsentem facit, totum aliquem locum Scripturæ legere solet, etiam si maior pars illius loci ad rem præsentem non faciat. Sic in dedicatione Ecclesiæ legitur Euangelium de Zachæo, quia illa vltima verba: *Hodie saluata huic domui facta est,* conueniunt aliquo modo dedicationi & consecrationi Ecclesiæ. sic in Assumptione B. Virginis legitur Euangelium de Martha, & Magdalena propter illa verba: *Maria optimam partem elegit, quam non auferetur ab ea.* Sic denique (vt omittam cetera) in officio defunctorum propter illa verba Psalm. 6. *Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum.* Et propter illa Psalm. 114. *Placebo Domino in regione viuorum.* leguntur integri illi Psalms.

Adde, quod falsum etiam est, quod in argumento assumitur, turbationem, & tristitiam non nasci ex dolore, sed ex incertitudine, aut desperatione salutis; nam Dominus ipse Ioan. 12. cap. de se ait: *Nunc anima mea turbata est.* Et Matth. 26. cœpit contristari & mœstus esse, & tamen nec incertitudo, nec desperatio in Dominū cadere poterat. locus autem Prouerbio-

uerbiorum non debet accipi de quavis tristitia, sed de tristitia deiiciente, ac deprimente, quæ mortem operatur, quam beatus Paulus 2. Cor. 7. vocat tristitiam huius seculi.

ALTERA obiectio sumitur ex illa oratione, quæ post Euangelium in Missa de mortuis recitatur: *Libera Domine animas omnium fidelium defunctorum de pœnis inferni, & de profundo lacu, libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum, &c.*

RESPONDENT aliqui, Ecclesiam orare pro agonizantibus, ne damnentur ad inferos, sed repugnat illud; Libera animas omnium fidelium defunctorum, non enim agonizantes dicuntur animæ defunctorum. Deinde vsus Ecclesiæ habet, vt hæc oratio dicatur etiam in anniuersariis defunctorum pro iis animabus, quæ ante multos annos migrarunt à corpore. ALII dicunt, hanc orationem fundi pro iis, qui sunt in Gehenna, quas interdum liberari contingit, vt fertur de Traiano: sed, vt omittam improbabilem esse illam Traiani historiam, qui in Gehenna sunt iam ceciderunt in obscurum, atq; absorpti sunt à tartaro. quid igitur pro illis Ecclesia orat ne cadant in obscurum, neue absorbeantur à tartaro? Deinde Ecclesia pro fidelibus tantum orat: *Libera, inquit, animas fidelium defunctorum.* Non autem sunt fideles, qui damnati sunt ad inferos.

Duæ igitur solutiones aliæ dari possunt. VNA est, quòd Ecclesia oret pro animabus, quæ in Purgatorio degunt, ne damnentur ad pœnas Gehennæ sempiternas, non quidem quòd certum non sit eas non damnandas ad eas pœnas, sed quia vult Deus nos orare etiam pro iis rebus, quas certò accepturi sumus.

Sed aduersus hanc responsionem obiici potest, quia etsi Ecclesia interdum oret pro iis rebus, quas certò est acceptura, non tamen orat pro iis rebus, quas iam accepit: porro iam accepit ne animæ illæ damnentur, cum certam sententiam illæ habuerint, & securissimæ sint, deinde mens fidelium, qui pro defunctis orant vel orari cupiunt, certè eò fertur, vt animas illas iuuent, & expediât à præsentibus pœnis Purgatorij.

Verùm istæ obiectiones facilè diluuntur; nam etsi animæ Purgatorij iam acceperint primam sententiam in iudicio particulari, ea quæ sententia liberæ sint à Gehenna: ramen adhuc

superest iudicium generale, in quo secundam sententiam accepturæ sunt. Quocirca Ecclesia orans, ne in iudicio extremo animæ illæ cadant in obscurum, neque absorbeantur à tartaro, non orat pro ea re quam accepit, sed pro ea quam acceptura est.

Ad illud verò de intentione fidelium, respondeo, etiam illi intentioni satisfieri; nam in illa oratione utrumque petitur, nimirum, ut liberentur animæ illæ de pœnis inferni, id est, Purgatorij, quas in præsentia patiuntur, & postea liberentur à sententia damnationis in extremo iudicio ferenda.

ALTERA solutio est, quod Ecclesia verè orat quantum ad intentionem suam, ut animæ liberentur à pœnis Purgatorij, tamen utatur eo modo loquendi, quasi animæ tunc migrarent à corpore, & in periculo essent æternæ salutis, quia commemorat, & repræsentat diem depositionis siue obitus; ut enim in celebritatibus festorum Incarnationis, Natalis, Apparitionis, Passionis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini Ecclesia ita orat, ac si tunc deberet Christus, vel incarnari, vel nasci, &c. quia repræsentat illa mysteria ut præsentia, & tamen non intendit ad literam precari, ut verbum carnem assumeret, aut nascatur de virgine, &c. sed ut nobis applicetur fructus eorum mysteriorum: ita quoque in sacrificio pro defunctis, quia commemoratur dies obitus illorum, Ecclesia ita pro illis orat, ac si tunc morerentur; & tamen intendit orare, ut liberentur ab inferno eo modo, quo liberari possunt, id est, ut non detineantur diutiùs in illis pœnis, vel ut refrigerium aliud quod doloribus misceatur. Denique, quomodo non est absurdum, nunc post mille & quingentos annos in adventu Domini dicere: *Rorate cæli desuper, & nubes pluant iustum, aperiatur terra, & germinet saluatorem.* & alia multa id genus, ita non est absurdum pro defunctis dicere: *Libera eas de ore leonis, ne cadant in obscurum, &c.*

